

ПУБЛІЧНА СЛУЖБА

УДК 35.08:341.171:316.658

DOI <https://doi.org/10.32782/TNU-2663-6468/2026.1/27>

Малишак А. С.

<https://orcid.org/0009-0007-9860-7626>

Національний університет «Львівська політехніка»

ТРАНСФОРМАЦІЯ КРИТЕРІЇВ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ: ВІД КАДРОВОЇ ВІДПОВІДНОСТІ ДО ПУБЛІЧНОЇ ДОВІРИ

У статті розглянуто трансформацію критеріїв державної служби України під впливом євроінтеграційних процесів. Особливу увагу приділено зміні акцентів від традиційної кадрової відповідності (формальних кваліфікаційних вимог до персоналу) до пріоритету публічної довіри та доброчесності у діяльності державного апарату.

Проаналізовано європейські стандарти професійної та етичної державної служби, що базуються на принципах меритократії, політичної нейтральності, підзвітності й прозорості. Висвітлено вимоги до професіоналізму, компетентності й дотримання етичних норм державними службовцями в контексті зближення з Європейським Союзом.

Окремо підкреслено роль суспільної довіри як ключового індикатора ефективності публічної служби: довіра громадян розглядається як необхідна умова успішної реалізації реформ та легітимності владних інституцій. Наведено приклади сучасних реформ державної служби в Україні, здійснюваних у руслі євроінтеграції (оновлення законодавства про державну службу, запровадження конкурсного відбору, антикорупційні заходи, підвищення прозорості та підзвітності тощо), що спрямовані на зміцнення доброчесності та підвищення рівня довіри громадян до органів влади.

Зроблено висновок, що європейська інтеграція виступає каталізатором докорінних змін у системі державної служби: критеріями оцінки роботи службовців дедалі більше стають репутація, довіра суспільства та відповідність європейським цінностям відкритого й підзвітного врядування.

Ключові слова: державна служба, державні службовці, євроінтеграція, професіоналізм, етичні стандарти, професійна компетентність, підготовка кадрів, інституційна спроможність, публічна довіра, доброчесність, реформа.

Постановка проблеми. Європейська інтеграція ставить нові вимоги до системи державної служби та виклик старим підходам до кадрового забезпечення влади. Якщо раніше ключовим критерієм вважалася формальна відповідність посадовців кваліфікаційним стандартам і політична лояльність, то зараз акцент поступово зміщується на прозорість, доброчесність і довіру суспільства. Європейська Комісія відзначає, що підготовка країн-кандидатів до вступу «потребує акценту на фундаментальних реформах у сфері верховенства права, економіки та функціонуванні демократичних інститутів і публічної адміністрації. Попри формальне просування окремих країн до членства в ЄС, реальний прогрес у сферах верховенства

права, незалежності суду, боротьби з корупцією, свободи медіа, функціонування демократичних інституцій та економічної конкурентоспроможності залишається нерівномірним і структурно обмеженим політичною поляризацією, слабкістю інституцій та зовнішніми викликами, що зумовлює наукову проблему пошуку дієвих механізмів забезпечення не формальної, а змістовної імплементації європейських стандартів у процесі розширення ЄС» [1].

Ці реформи неможливі без модернізації державної служби – зокрема зменшення політичної залежності та впровадження стандартів прозорого відбору і оцінювання кадрів. Однак європейські виклики вимагають не тільки змін у законодав-

стві: вони ставлять за мету оновити організаційну культуру і відносини між владою та громадянами. В даній статті показано, яким чином євроінтеграційні процеси змінюють самі критерії держслужби – від орієнтації на формальні показники до орієнтації на суспільну довіру і доброчесність чиновника.

Актуальність дослідження зумовлена євроінтеграційним курсом України та необхідністю переосмислення критеріїв державної служби відповідно до стандартів ЄС. У контексті трансформації моделі публічного управління й переходу від формальної кадрової відповідності до результативності, доброчесності та підзвітності, ключового значення набуває формування професійної, політично нейтральної та орієнтованої на громадянина державної служби. Європейські принципи належного врядування акцентують на прозорості, якості публічних послуг, ефективному внутрішньому контролі та відновленні публічної довіри, що в умовах воєнних і трансформаційних викликів стає визначальним чинником стійкості державних інституцій і просування України до членства в ЄС.

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

У сучасних дослідженнях публічного управління дедалі більше уваги приділяється зв'язку між якістю інституцій та рівнем довіри громадян до публічної адміністрації. Зокрема, у статті Стівена Ван де Валле та Куна Мігхелбрінка доведено, що як результати діяльності публічних служб, так і процедурні характеристики їх функціонування, насамперед відсутність корупції, суттєво впливають на формування довіри, причому саме процесуальні чинники мають сильніший ефект. Автори, спираючись на багаторівневий аналіз 173 регіонів Європи, обґрунтовують важливість субнаціонального виміру оцінювання інституційної якості та демонструють, що регіональні відмінності істотно пояснюють варіації рівня довіри. Отримані висновки розвивають підхід «supply-side theories», згідно з яким легітимність і довіра до державних інституцій залежать не лише від результативності політики, а й від дотримання принципів неупередженості, доброчесності та процедурної справедливості. У контексті трансформації критеріїв державної служби це означає зсув акценту від формальної кадрової відповідності до інституційної доброчесності, прозорості процесів та забезпечення антикорупційних стандартів як ключових передумов формування публічної довіри [2, с. 2; 3–6].

У сучасних дослідженнях довіри в публічному управлінні окрему увагу приділено довірі

публічних службовців до громадян як чиннику ефективності державної служби. В проведеному дослідженні стверджується, що попри традиційне домінування механізмів контролю в бюрократичних системах, вищий рівень довіри між службовцями та громадянами знижує транзакційні витрати, тобто зменшує надмірні процедури контролю, перевірок, погоджень і витрат часу на взаємне страхування від ризиків – та підвищує якість управлінських рішень і надання публічних послуг [3, с. 2–4].

У дослідженні Анни Жакме-Гоше підкреслюється, що запровадження етичних стандартів у державній службі пов'язане насамперед із необхідністю зміцнення довіри громадян до держави та легітимації публічної влади. Авторка наголошує, що етичні норми виконують переконливу функцію: вони мають не лише регулятивний, а й комунікативний характер, формуючи у суспільства уявлення про доброчесність, неупередженість і підзвітність публічних службовців. Водночас етичні стандарти поступово інституціоналізуються через коди поведінки, механізми запобігання конфлікту інтересів та спеціалізовані органи контролю, що свідчить про трансформацію традиційної моделі державної служби під впливом європейських інтеграційних та управлінських тенденцій [4].

Це ще раз підтверджує, що для успішних реформ критично важливо фокусуватися на відновленні публічної довіри. Огляд літератури дозволяє констатувати: кращі світові практики й наукові дослідження акцентують необхідність комплексної зміни критеріїв оцінки держслужбовців – в бік не лише професійних якостей, а й прозорих процедур, етичної відповідальності й довіри з боку громадян.

Постановка завдання. Метою статті є проаналізувати, як у контексті євроінтеграції змінюються пріоритети державної служби – від формальної кваліфікації до акценту на довірі громадян, прозорості та доброчесності. Дослідження прагне виявити, які європейські стандарти слугуватимуть новими орієнтирами, і як ці зрушення впливають на реформування публічної адміністрації в Україні та інших країнах-учасницях процесу євроінтеграції. Зокрема, метою є дослідити трансформацію кадрових процедур, запровадження етичних кодексів і механізмів підзвітності, а також значення цих змін для легітимності влади та ефективності публічної служби.

Виклад основного матеріалу. У Європейському Союзі та в країнах Ради Європи виро-

блено низку стандартів державної служби, що виходять за межі простого регулювання штатів. Зокрема, вони ґрунтуються на цінностях демократичності, верховенства права та повазі до прав людини (стаття 2 Договору про ЄС). Як формуліровано в Хартії ЄС, кожен громадянин має право на якісне управління – тобто публічну адміністрацію, що є відкритою, обґрунтованою і підзвітною. Організаційні норми Ради Європи (рекомендації СМ/Rec(2000)6 та ін.) також зобов'язують країни-члени дотримуватися політичної нейтральності та доброчесності держслужбовців. Крім того, ОЕСР у своїх Принципах публічної адміністрації (2017) підкреслює необхідність незалежного управління кадрами, прозорого конкурентного набору і систем професійного розвитку. Єврокомісія в Комунікації 2020 р. прямо відзначає: «Підзвітність керівництва та професіоналізм державної служби досі потребують забезпечення [...] Необхідно закріпити в законодавстві прозорі меритократичні процедури відбору, підвищення, зниження у посаді та звільнення» [1].

Таким чином, у європейські стандарти входять прозорість і об'єктивність відбору кадрів, політична нейтральність, безконфліктність і забезпечення доброчесності через контроль. Це означає, що відповідність публічної служби європейським вимогам тепер тлумачиться ширше: не лише відповідність посадовій групі чи профілю, а й повна відповідність цінностям – від лояльності громадянам до прозорості рішень.

Анна Жакме-Гоше етичні стандарти розглядає як ключовий елемент модернізації європейської державної служби. Вона зазначає, що починаючи з 1990-х років у більшості європейських країн були ухвалені спеціальні кодекси поведінки державних службовців, які стали інструментом формалізації етичних вимог та посилення довіри до публічної влади. Науковець підкреслює, що такі кодекси не обмежуються декларативними положеннями, а встановлюють конкретні стандарти професійної поведінки, спрямовані на запобігання конфлікту інтересів, зловживанням владою та корупції [4, с. 689–690].

Окрім юридичних норм, багато систем сьогодні включають регулярне етичне навчання та декларації інтересів. Наприклад, законодавство США формулює так: «публічна служба – це громадський обов'язок, що вимагає від працівників ставити лояльність до конституції, законів та етичних принципів вище за особисту вигоду» [5, с. 318].

У звіті Ян-Генрік Маєр-Залінга, Кіма Сасс Міккельсена, Крістіана Шустера наголошується,

що серед дослідників і практиків існує загальний консенсус щодо того, що професіоналізація державної служби є ключовою умовою розвитку держави. Зокрема, автори прямо зазначають, що якість бюрократії, а передусім професіоналізація цивільної служби, є корисною для розвитку країни та пов'язується з економічним зростанням, зниженням корупції та підвищенням ефективності державного управління [4]. У цьому контексті меритократичний принцип добору – тобто призначення на основі професійних якостей і компетентності, а не політичних чи неформальних критеріїв – розглядається як фундамент сучасної професійної державної служби. Таким чином, професіоналізація трактується не лише як організаційна характеристика, а як інституційна передумова демократичної стабільності, доброчесності та спроможності держави забезпечувати якісну публічну політику.

Довіра громадян є наріжним показником легітимності системи управління. У суспільствах, де держслужба сприймається як чесна і професійна, вища схильність до дотримання норм і підтримки реформ. Такі компоненти якості адміністрування як прозорість процедур і низький рівень корупції є ключовими детермінантами громадянської довіри до влади.

Водночас недотримання цих стандартів призводить до її падіння – про що свідчать дослідження на пострадянському просторі: формальні етичні правила або ігнорують, або обходять, що систематично «підриває ефективність і руйнує довіру» [7].

До початку повномасштабної війни Україна здійснювала системні реформи публічного управління відповідно до Principles of Public Administration, проте війна призупинила їх повноцінну імплементацію. Водночас Європейська Комісія визнала, що правова основа сучасної публічної адміністрації в Україні вже сформована, хоча ще не повністю реалізована. Окремо підкреслюється створення розгалуженої інфраструктури антикорупційних органів після 2014 року (НАЗК, НАБУ, САП, Вищий антикорупційний суд), однак їх незалежність залишається вразливою до політичного тиску [8, с. 3–4].

Попри воєнні дії, публічна адміністрація продовжує функціонувати: більшість адміністративних послуг відновлено, цифрова платформа «Дія» залишається дієвою, а система електронних закупівель ProZorro забезпечує прозорість навіть під час війни. У процесі післявоєнної відбудови ключовими стануть прозорість, підзвітність і добро-

чесність управління, особливо щодо використання коштів реконструкції.

Довіра громадян до державної служби є найважливішим показником її успішності та легітимності в очах суспільства. Без довіри навіть найдосконаліші управлінські рішення не отримають підтримки, а реформи не дадуть бажаних результатів. Натомість високий рівень суспільної довіри сприяє стабільності, згуртованості та ефективності державного управління. Формування довіри напряму залежить від поведінки і результатів роботи самих службовців – їхньої чесності, відкритості, компетентності у вирішенні проблем громадян. Відповідно, підвищення довіри суспільства до держслужби визначено серед головних завдань реформ. Зокрема, наголошується, що доброчесність є питанням довіри, безпеки та євроінтеграції, адже якість публічної служби й рівень доброчесності службовців стали критеріями вступу до ЄС. Додержання принципу доброчесності формує основу для довіри суспільства до інституцій влади, так само як професійність і орієнтація на потреби громадян. В Україні традиційно рівень довіри до державних органів був низьким, проте впровадження антикорупційних заходів, прозорих процедур та електронного врядування поступово покликане змінити ситуацію. Публічна довіра сьогодні розглядається не тільки як ціль, а й як необхідна умова успішного виконання державою своїх функцій та просування на шляху європейської інтеграції.

Протягом останнього десятиліття в Україні реалізовано низку реформ державної служби, спрямованих на імплементацію вищезгаданих принципів та наближення до європейських стандартів. Ключовим кроком стало ухвалення нового Закону «Про державну службу» (2015 р., набув чинності з 2016 р.), який запровадив меритократичні засади вступу на держслужбу та деполітизацію апарату [9, с. 5]. Зокрема, закон чітко розмежував політичні та адміністративні посади (введено інститут державних секретарів міністерств для забезпечення інституційної пам'яті та сталості роботи апарату), а також запровадив обов'язковий конкурсний добір на більшість посад. Таким чином створено прозору процедуру відбору, покликану мінімізувати кумівство та партійну протекцію і підвищити фаховий рівень новопризначених службовців. Важливим напрямом визначено реформу системи оплати праці з метою підвищення мотивації та добропорядності кадрів (хоча цю реформу ще не завершено).

У сфері запобігання корупції впроваджено безпрецедентні заходи. Прийнято Закон «Про очищення влади» (2014 р.) для люстрації посадовців, причетних до зловживань минулого режиму – як крок до відновлення суспільної довіри. Створено Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК), запущено систему електронного декларування майна, доходів і витрат посадовців (2016 р.), що забезпечило публічний доступ до інформації про статки чиновників. Це підвищило прозорість і громадський контроль, адже виявлення невідповідностей у деклараціях стало підставою для перевірок і покарань, стимулюючи доброчесну поведінку. Для заохочення викриття правопорушень ухвалено законодавство про захист викривачів. Одночасно здійснюється цифровізація публічних послуг і внутрішніх процесів (система «Трембіта», портали відкритих даних тощо) – ці кроки не лише підвищують ефективність, а й зменшують безпосередній контакт громадянина з чиновником, скорочуючи можливості для корупції та підвищуючи довіру до державних сервісів.

Окремо слід відзначити заходи з підвищення якості надання адміністративних послуг, що стали важливим чинником зміцнення довіри. Створення по всій країні мережі Центрів надання адміністративних послуг (ЦНАП) забезпечило більш клієнтоорієнтований підхід і прозорі стандарти обслуговування громадян, що позитивно впливає на імідж держслужби. Впровадження Закону «Про адміністративну процедуру» (2022 р.) встановлює єдині зрозумілі правила розгляду звернень і прийняття адміністративних рішень, наближаючи українську практику до європейської [10].

В Україні та сусідніх країнах, де триває процес адаптації до стандартів ЄС, такі настанови реалізуються через нові законодавчі ініціативи та розробку національних стратегій реформ. Зокрема, у Плані дій «Україна–ЄС» 2023–2025 акцентується на удосконаленні управлінських кадрів відповідно до принципів ОЕСР (OECD, 2017) і Рекомендацій Ради Європи.

За оцінками ОЕСР, майбутня система державної служби має будуватися «у відповідності до Принципів публічної адміністрації» – тобто з оновленою структурою, посиленням контролем і розвиненими системами доброчесності [8, с. 1].

Таким чином, поточні реформи в Україні орієнтовані на запозичення європейських підходів: з одного боку, закріплення обов'язку громадської служби і нейтральності на законодавчому рівні, з іншого – посилення прозорості та механізмів контролю (аудит, е-декларування, відкриті

конкурсні відбори тощо). Експерти підкреслюють, що лише поєднання формальних реформ із реальним втіленням європейських цінностей дозволить зрушити опору інституцій і забезпечити сталість змін.

Стратегія реформування державного управління України на 2022–2025 роки (схвалена розпорядженням КМУ №831-р від 21.07.2021) є базовим рамковим документом, який переводить реформу держслужби з логіки «внутрішньої оптимізації апарату» в логіку наближення до європейських принципів публічного адміністрування (SIGMA/OECD).

З погляду наукової проблематики «критеріїв державної служби» документ фактично визначає, за якими ознаками оцінюється спроможність державного службовця та системи HRM: професійна компетентність, прозорий добір, класифікація посад, справедлива оплата праці, результативність, підзвітність і добросовісність. Тобто відбувається перехід від формально-статусних критеріїв до меритократичних і компетентнісних. Це добре узгоджується з подальшими кроками 2024–2025 років щодо відновлення та модернізації конкурсних процедур і приведення відбору у відповідність до принципів OECD/SIGMA [11].

На рівні законодавчих змін 2025 року є два маркери, які напряду стосуються нових критеріїв держслужби. По-перше, у березні 2025 Верховна Рада підтримала реформу системи оплати праці держслужбовців на основі класифікації посад (законопроект № 8222), тобто відхід від фрагментованих доплат до більш прозорої, структурованої моделі винагороди. По-друге, у липні 2025 уряд підтримав законопроект про відновлення конкурсної процедури вступу на державну службу та вдосконалення процедур проходження/припинення служби – це пряме посилення меритократії й конкурентного добору.

Події липня 2025 року, пов'язані з ухваленням змін до законодавства щодо повноважень антикорупційних органів (НАБУ та САП), які у медійному дискурсі були інтерпретовані як обмеження їхньої автономії, засвідчили, що трансформація критеріїв державної служби в умовах євроінтеграції не зводиться до формального вдосконалення процедур добору чи класифікації посад. Сама наявність спеціалізованих інституцій та нормативно закріплених гарантій їх функціонування не є достатнім показником європейської відповідності. Ключовим

стає критерій реальної інституційної незалежності, тобто спроможності органів діяти без політичного або адміністративного впливу поза межами визначених законом процедур. У цьому контексті відбувається зміщення акценту з кадрової відповідності на інституційну автономію як системну характеристику публічної служби [12].

Після суперечливих рішень щодо антикорупційних органів держава зробила кроки, щоб виправити ситуацію і відновити їхню незалежність. Це показало, що система здатна реагувати на критику суспільства та вимоги Європейського Союзу і повертатися до правильного курсу. Отже, зміни в державній службі відбуваються не рівно й безпомилково – іноді трапляються відхилення. Але головне – наскільки швидко і відповідально держава здатна виправляти помилки та дотримуватися принципу верховенства права. У цьому контексті довіра громадян уже не є просто «результатом» реформ. Вона стає окремим і дуже важливим показником якості державної служби. Якщо суспільство довіряє інституціям – це означає, що реформи справді працюють і Україна реально наближається до європейських стандартів.

Висновки. Дослідження демонструють, що європейська інтеграція значно змінює пріоритети у формуванні та оцінці державної служби. Раніше домінували формальні критерії – освіта, досвід, партійна прихильність. Нині важливішими стають становище довіри громадян, прозорість процедур і добросовісність. З одного боку, це відповідає європейським стандартам управління та умовам вступу до ЄС.

З другого – ці зміни відповідають глобальним трендам «державного адміністрування заради громадян» і формуванню публічної цінності. Наукові дані підтверджують: коли держслужбовці віддані службі народу, діють відкрито і без корупції, громадяни готові більше довіряти державі. Виконання вимог прозорості й відповідальності – це не декларативна формальність, а джерело підвищення ефективності та легітимності управління. Зрештою, як зазначають дослідники, «реалізація відповідних реформ посилить професійні стандарти і відновить суспільну довіру».

Отже, трансформація критеріїв держслужби, зумовлена євроінтеграцією, має не лише кадрові, а й широкі суспільні наслідки – зростання довіри, зниження ризиків корупції та укріплення демократії.

Список літератури:

1. Communication from the Commission to the European Parliament, the Council, the European Economic and Social Committee and the Committee of the Regions 2020 Communication on EU Enlargement

Policy. Brussels, 6.10.2020. COM(2020) 660final. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/HTML/?uri=CELEX:52020DC0660> (дата звернення: 14.02.2026).

2. Van de Walle S., Migchelbrink K. Institutional quality, corruption, and impartiality: the role of process and outcome for citizen trust in public administration in 173 European regions. *Journal of Economic Policy Reform*. 2020. URL: https://repub.eur.nl/pub/130318/Repub_130318.pdf (дата звернення: 14.02.2026).

3. Migchelbrink K., Van de Walle S. Public officials' trust in citizens: a review of the literature. In: Six F., Hamm J. A., Latusek D., van Zimmeren E., Verhoest K. (eds.) *Handbook on Trust in Public Governance*. 2025. P. 344–358. DOI: 10.4337/9781802201406.00028.

4. Jacquemet-Gauché A. Ethical Standards for the Civil Service in Europe: Substitutes for or Complements of Legal Rules? *The Civil Service in Europe*. 2025. P. 683–700. DOI: 10.4324/9781003458333-43.

5. OECD. *Trust in Government: Ethics Measures in OECD Countries*. Paris: OECD Publishing, 2000. ISBN 92-64-18519-4. URL: <https://www.oecd.org> (дата звернення: 14.02.2026).

6. Meyer-Sahling J.-H., Mikkelsen K. S., Schuster C. How to improve the quality of public administration in Europe? Lessons from and for civil service reform. EUPACK Topical Paper. July 2018. URL: <https://christianschuster.net/Meyer%20Sahling%20Mikkelsen%20Schuster%20-%20Civil%20Service%20Reform%20-%20EUPACK.pdf#:~:text=surprising%2C%20%20%20%20,a> (дата звернення: 14.02.2026).

7. Khamzina Z., Buribayev Y., Tileubergenov Y. Institutionalizing integrity: rethinking ethical and cultural standards in Kazakhstan's civil service. *Frontiers in Political Science*. 2025. Vol. 7. DOI: 10.3389/fpos.2025.1573608.

8. OECD. Public governance in Ukraine: Implications of Russia's war. OECD Policy Responses: Ukraine. 1 July 2022. URL: <https://www.oecd.org/ukraine-hub/policy-responses/public-governance-in-ukraine-implications-of-russia-s-war-c8cbf0f4> (дата звернення: 14.02.2026).

9. Ярема О. Реформа державного управління. Презентаційні матеріали. 2025. URL: https://eu-ua.kmu.gov.ua/wp-content/uploads/Proyekt-Reforma-publichnogo-upravlinnya_YArema.pdf (дата звернення: 14.02.2026).

10. Національне агентство України з питань державної служби (НАДС). Роль реформи державного управління в процесі євроінтеграції. URL: <https://nads.gov.ua/diyalnist/mizhnarodna-spivpracya/ukrayina-yes/rol-reformy-derzhavnoho-upravlinnia-v-protse-i-ievrointehratsii> (дата звернення: 14.02.2026).

11. Кабінет Міністрів України. Стратегія реформування державного управління України на 2022–2025 роки: схвалено розпорядженням КМУ від 21.07.2021 № 831-р. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/reforms/pars-2022-2025-ukr.pdf> (дата звернення: 14.02.2026).

12. Peleschuk D. Ukraine curbs autonomy of anti-corruption agencies. Reuters. 22 July 2025 (updated 23 July 2025). URL: <https://www.reuters.com/en/ukraine-curbs-autonomy-anti-corruption-agencies-2025-07-22/> (дата звернення: 14.02.2026).

Malyshak A. S. TRANSFORMATION OF CIVIL SERVICE CRITERIA IN THE CONTEXT OF EUROPEAN INTEGRATION: FROM PERSONNEL COMPLIANCE TO PUBLIC TRUST

The article examines the transformation of Ukraine's civil service criteria under the influence of European integration processes. Particular attention is paid to the shift in emphasis from traditional personnel compliance (formal qualification requirements for staff) to prioritizing public trust and integrity in the functioning of the state apparatus. The study analyzes European standards of professional and ethical civil service based on the principles of meritocracy, political neutrality, accountability, and transparency. It outlines the requirements for professionalism, competence, and adherence to ethical norms by civil servants in the context of closer alignment with the European Union.

Special emphasis is placed on public trust as a key indicator of public service effectiveness: citizens' trust is considered a necessary condition for the successful implementation of reforms and the legitimacy of public institutions. The article provides examples of contemporary civil service reforms in Ukraine carried out in line with European integration (updating civil service legislation, introducing competitive recruitment, anti-corruption measures, and increasing transparency and accountability), all aimed at strengthening integrity and increasing citizens' trust in public authorities.

It is concluded that European integration acts as a catalyst for profound changes in the civil service system: the performance criteria for civil servants are increasingly becoming reputation, public trust, and compliance with European values of open and accountable governance.

Keywords: *civil service, civil servants, European integration, professionalism, ethical standards, professional competence, professional training, institutional capacity, public trust, integrity, reform.*

Дата першого надходження статті до видання: 20.02.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 20.03.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 04.05.2026